

**İNCİL' DE
VE KUR'ÂN'DA
ÇARMIH**

**İSKENDER
CEDİD**

**İNCİL DE
VE KUR'ÂN'DA
ÇARMIH**

İSKENDER CEDİD

ESENLIK YOLU · RIKON · İSVİÇRE

İÇİNDEKİLER

- I. MESİH'İN ÇARMIHA GERİLMESİ VE BUNUN MÜSLÜMANLIKTAKİ İZİ
- II. KUR'ÂN'DA VE İNCİL'DE HAÇ
- III. MESİH'İN ÇARMIHA GERİLDİĞİNE İLİŞKİN KANITLARIMIZ
 - 1 – PEYGAMBERLİKLER
 - 2 – MESİH'İN AÇIKLAMALARI
 - 3 – HABERCİLERİN TANIKLIĞI
 - 4 – MESİH'İN ÖLÜMÜNE RASTLAYAN OLAĞANÜSTÜ OLAYLAR
 - 5 – MESİH'İN DIRİLİŞİ
 - 6 – TARİHİN TANIKLIĞI
 - 7 – VALİ PİLATUS'UN TANIKLIĞI
 - 8 – ÇARMIH SİMGESİ
 - 9 – "TEVATÜR,, ÜN TANIKLIĞI
 - 10 – TALMUD'UN TANIKLIĞI
- IV. MESİH NİÇİN ÇARMIHA GERİLDİ?
 - 1 – KURTULUŞA OLAN GEREKSİNİM
 - 2 – AKLİ DELİL
 - 3 – KURTULMALIK İLE ŞERİAT ARASINDAKİ UYUM
 - 4 – KURTULMALIK İLE İNSANIN MANEVİ GEREKSİNİMİ ARASINDAKİ UYUM
 - 5 – TANRININ KURTULMALIK PLANI
- V. YARIŞMA

TİTEL: DAS KREUZ IM EVANGELIUM UND KORAN.
THE CROSS IN THE GOSPEL AND THE KORAN.

TÜM HAKLARI MAHFUZDUR
ESENLIK YOLU – CH 8486 RIKON PK 66 – İSVİÇRE

MESİH'İN ÇARMIHA GERİLMESİ VE BUNUN MÜSLÜMANLIKTAKİ İZİ

Bu konu diğerleri gibi olmayıp Müslümanlığı açık bir tartışmaya çağırmaktadır. Her ne kadar Kuran, Mesih'in göğe çıkmadan önce öldüğünü söylüyorsa da; İslam bilginleri. Âlu İmran suresi 55. ayette geçen "seni öldürecek olan (benim),, sözü üzerinde ihtilafa düşmüşlerdir.

Bir gurup, vefatın burada ölüm anlamına gelmediğini ileri sürerken bir başka gurup, Mesih'in gerçekten öldüğünü kabul etmekte. Onların bu konuda, sayılı bilginlerinden rivayet zinciri ile aktardıkları çeşitli kanıtları vardır. "Seni öldürecek olan,, anlamına gelen "MUTAWAFFİKE,, sözü üzerine Taberî, Râzî, Zemaşşerî vd. gibi Kuran tefsircilerinin yaptıkları yorumları burada anlatmak istiyorum.

1. UYKU (NAWM): Müsenna'dan. Bana İshak söyledi. Abdullah b. Cafer'e Rabî yolu ile bildirildi – "Seni öldürecek olan,, sözü için, bu uyku ölümüdür, Allah onu uykusunda yükseltti, dedi.

2. BİR ŞEYİ TAM ANLAMıyla YERİNE

GETİRMEK: Ali b. Suheyl'den. Damra b. Rabia'dan. İbnu Şuzeb'ten. Mataru'l-Varrak'tan – Aynı ayet için, seni dünyada vefat ettireceğim ama ölüm vefatı anlamında değil, dedi.

3. TUTMAK, KAVRAYIP ALMAK (KABD): Yunus'tan. Bana İbnu Vehb haber verdi dedi. Ona da İbnu zeyd bildirdi – "Seni öldürecek olan benim,, yani seni tutacağım demektir. İsa, Deccal'i öldürünceye kadar vefat etmeyecek, O'nu öldürdükten sonra ölecektir.

4. Ebu Cafer el-Taberî, Muhammed'den naklolunan mütevatir (İslam bilginlerine göre doğruluğu açısından Kuran değerinde olan hadis) bir hadise dayanarak şöyle diyor: "Meryem oğlu İsa inip Deccal'i öldürecek ve yeryüzünde bir süre oturacak – Bu süreyi bildiriyor ancak rivayetler bu konuda çelişkili – sonra ölecek. Müslümanlar O'nun (cenaze) namazını kılacaklar.

Vefatın ölüm olduğunu kabul edenlerin de farklı rivayetleri var.

1. Musenna'dan. Bize Abdullah b. Salih. Ona Muaviye, Ona Ali. Ona da İbnu Abbas söyledi – „Seni vefat ettirecek olan benim,, yani öldürecek olan (benim) demektir.

2. İbnu Ahmet'ten. Bize Seleme, Ona İbnu İshak, Ona da Vehb b. Munebbih söyledi – Allah, Meryem oğlu İsa'yı üç saatliğine vefat ettirip yükseltti (Cămiu'l-Beyān 3:289–292).

İmam Rāzi'nin tefsirinden de aşağıdaki tanıklıkları alıntılıyoruz:

"Allah'ın İsa'yı bu ayette şu sıfatlarla yücelttiğini itiraf edin!

Birinci Sıfat: "Seni öldürecek olanım,, Allah ayrıca İsa'nın şu sözünü bildirir: "Beni öldürdüğünde onları gözleyen sendin,, (Maide 117). Yorumcular, bu ayette anlaşmazlığa düşüp ikiye ayrıldılar. Birinci guruba göre, ayet "takdim – tehir,, yapılmaksızın olduğu gibi anlaşılmalıdır; ikinci guruba göre ise ayette "takdîm-tehir,, vardır. Birinci görüş şu şekilde açıklanabilir: "Seni öldürecek olanım,, ın anlamı, ömrünü tamamlayarak seni vefat ettireceğim, yani onların seni öldürmesine izin vermeyeceğim, göğe, yanıma yükselterek meleklerimle beraber katıma yaklaştıracak, seni, öldürmemeleri için koruyacağım demektir.

İkinci görüş: "Seni vefat ettirecek olan benim,, yani öldürecek olan benim demektir. Bu,

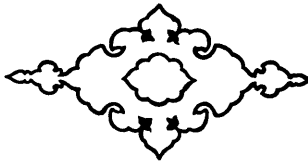
İbnu Abbas, İbnu İsnak ve Hamd b. İshak'tan rivayet edilmektedir. Dediler ki, burada kastedilen, düşmanı olan Yahudilerin Mesih'i öldüremeyecekleridir. Allah daha sonra O'nu göğe yükselterek onurlandırmıştır. Bu görüşü savunanlar da anlaşmazlığa düşüp üçe ayrılırlar

1. Vehb'e göre: Üç saatliğine vefat edip sonra göğe yükseltildi.

2. Muhammed b. İshak: Yedi saatliğine vefat etti. Daha sonra Allah O'nu diriltip yükseltti.

3. Rabi b. Enes: Allah O'nu öldürüp yükseltti.

Müslüman bilginlerin çelişkili görüşleri ve Mesih'in sonuna ilişkin Kuran ayetlerinin tefsirinde anlaşmazlığa düşmeleri nedeniyle samimi bir araştırmacı bu konuda yoruma ihtiyacı olmayan İncil metinlerine başvurmaktan başka çare bulamayacaktır. İncil'de Mesih'in ölümü, dirilişi ve göğe çıkışı üzerinde en ufak bir çelişki yoktur.

II

KUR'ÂN'DA VE İNCİL'DE HAÇ

Korintoslulara yolladığı ilk mektubunun birinci bölümünde Haberci Pavlos şöyle diyor: "Çünkü Yahudiler kanıt isterler, Yunanlılar bilgelik ararlar; ama biz Yahudilere tökez, uluslara akılsızlık olan haça gerilmiş Mesih'i, ama, çağrılmış olan Yahudilere de Yunanlılara da Allah'ın gücü ve bilgeliği olan Mesih'i vaazederiz,, (I Kor. 1:2–24). İkinci bölümde ise şöyle sesleniyor: "Kardeşler!, ben size Allahın tanıklığını açıklamaya geldiğim zaman, söz ve bilgelik yüceliği ile gelmedim. Çünkü aranızda İsa Mesih'i, haça gerilmiş olarak yalnız O'nu öğretmeye azmettim.

Elçilerin tüm sözlerini düşünecek olsak görürüz ki onların, Mesih inancının doğumundan beri müjdeledikleri, insanların kabul edip kurtuldukları İncil, Elçi Pavlos'un özetlediği "sevindirici haber,, den başkası değildir: "Kardeşler!, size müjdelediğim – kabul edip onda durduğunuz İncil'i size bildiriyorum... Her şeyden önce, aldığımı size verdim. Mesih, kitaplara göre günahlarımız için öldü ve gömüldü.

Gene kitaplara göre üçüncü gün dirildi,, (I Kor. 15:1–4).

Buna karşın, İncil'in tüm dünyada yayılmasından beşyüz yıl sonra bu gerçeğe karşı çıkanlar oldu. Bunlar Mesih inanlılarına, siz dininizde yanlış bir yol tutmuşsunuz diyorlardı. Belki de bu kişiler düşüncelerini tıpkı ataları gibi Mesih'in ölmeyeceğine inanan sapık Yahudi – Mesih inanlılarından almışlardır. İncil'inde bize bunu anlatan müjdeci Yuhanna'ya gerçekten şükran borçluyuz,, – Kalabalık (Ferrisiler) O'na şöyle karşılık verdi: Kutsal Yasadan öğrendiğimize göre Mesih sonsuza dek yaşayacaktır. Nasıl oluyor da sen, İnsanoğlu yukarı kaldırımalıdır diyorsun?,, (Yuhanna 12:34).

Tarihçilerin bildirdiğine göre Arap yarımadasındaki (Arabistan) Mesih inanlıları arasında şöyle bir sapık inanç yaygındı: "Şekilden şekile girebilen Mesih, düşmanları kendisini yakalamaya geldikleri zaman bir başkasını kendisine benzetti. Böylece kendi yerine, o kişi çarmıha gerildi. Mesih ise düşmanları ile alay ederek kendisini yollayanın yanına yükseldi.

Kuran'ın Mesih'in sonuna ilişkin haberi, bu rivayete uygun ancak, Yahudilerinkine terstir: "Biz

Meryem oğlu İsa'yı öldürdük demeleri nedeniyle (onları rahmetimizden kovduk). Onlar O'nu öldürmediler. Asmadılar da. Ama onlara öyle geldi. Bu konuda anlaşmazlığa düşenler şüphe içindedirler. Onların bu konuda zandan başka bilgileri yoktur. O'nu gerçekte öldürmediler. Tam tersi Allah, O'nu yüceltmiştir. Allah egemen ve bilgedir“ (Nisa 197–198).

Mesih inancına tutunmuş bu sapık inançlıların rivayetlerinden anlıyoruz ki Haç, onlar için tarihsel bir olay, ya da kurtulmalık inancı olmayıp, Mecusiler'in Beytlahtm'da çocuğu bulmalarında kendilerine rehberlik eden yıldız, Ürdün nehrindeki vaftizi sırasında Mesih'in üzerine Kutsal Ruh benzerliğinde inen güvercin gibi yalnızca bir simgedir. Ama, Mesih'in üzerinde gerildiği tahta çarmıh, Tanrı kuzusunun dünyanın günahını kaldırmak için sunulduğu kurtulmalık sunağı . . . Tüm bunların onlar için hiçbir önemi yoktur. Habercinin açıkladığı gerçeği reddediyorlar –, İbrahim'e sağlanan kutsama, Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlansın ve bizler de, söz verilen Ruhu imanla alalım diye Mesih uğrumuzda lanetlenmiş olarak bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı. Çünkü, ağaç üzerine asılan herkes lanetlenmiştir diye yazılıdır,, (Galatyalılara 3:3–14).

Haça karşı itirazda söylenen en garip söz belki de bizzat bu iftiracılar tarafından yazılıp Yuhanna'ya ait olduğu söylenen düzme İncil'deki şu saçmalaktır: Bu, önünde gördüğün ışık saçan çarmıh, yeryüzüne döndüğün zaman göreceğin ağaç çarmıh değildir. Duyupta görmediğin ben, bu çarmıhtaki (şahıs) değildim. Çünkü o sırada halk arasındaki, ben değildim.,,

Kuşkusuz, İslam çarmıha duyduğu bu nefreti o zamanlar Arap yarımadasında yaygın olarak bulunan bu sapık inançlılardan miras almıştır. Üzücü olan ise İslam bilginlerinin "Mesih'in benzerinin O'nun yerine konulması,, hakkında anlaşmazlığa düşmeleridir. Farklı bir çok rivayet görmekteyiz.

1. Yahudiler İsa'yı öldürmeyi iyice kafalarına koyunca Allah O'nu göğe yükseltti. Yahudi liderleri halkın ayaklanmasından korktukları için birini öldürüp çarmıha gerdiler. Onu insanlara İsa diye gösterdiler.

2. Allah, bir başkasını İsa'ya benzetti. Bu kişi İsa'nın yerine öldü. Bu rivayetin de değişik varyantları vardır:

A – Yahudi Nitavus, tutuklamak amacıyla

İsa'nın bulunduğu eve girdi ama O'nu bulamadı. Bunun üzerine Allah onu İsa'ya benzetti. Çıkınca onu İsa sanıp götürdüler ve çarmıha gerdiler.

B – Yahudiler İsa'yı tutuklayınca başına bir gözcü diktiler. Ancak İsa, inanılmaz bir biçimde, göğe kaldırıldı. Gözcü İse Allah tarafından İsa'ya benzetildi. Bu adamı İsa sanıp astılar. O, ben İsa değilim, diye haykırıyordu.

C – İsa'nın arkadaşlarından birine, cennete gireceği vaadedildi, o da İsa'nın yerine ölmeye razı oldu. Allah tarafından İsa'ya benzetildi ve çarmıha gerildi. İsa ise göğe kaldırıldı.

D – İsa'nın izleyicilerinden biri (Yahuda'yı kastediyor) ihanet edip O'nu ele vermek için Yahudilerle birlikte geldi. İsa'yı almak için geldiklerinde Allah onu İsa'ya benzetti. İşte bu adam öldürülüp çarmıha gerildi.

Ebu Cafer el-Taberî, "Câmiu'l-Beyân,, adlı tefsirinde, bu konudaki rivayetleri şöyle sıralıyor:

Birinci Rivayet – Bazıları şöyle dediler: Yahudiler, İsa ve arkadaşlarını kuşattıklarında arkadaşları İsa'nın çevresini sardılar. O an hepsi İsa'nın biçimine döndürüldüklerinden kimse

İsa'nın kim olduğunu kestiremiyordu. İsa'yı öldürmek isteyenler şaşkına döndüler. Evde bulunan bazılarının yanında bulunan birini İsa sanıp öldürdüler.

İkinci Rivayet – İbnu Hamiyye'den rivayet edilmektedir. Ona Yakub el-Kummî, ona da Vehb b. Munebbih bildirdi: İsa ve onyeddi Havarisi bir eve girdiklerinde kuşatıldılar. Yahudiler içeri girince Allah onların tümünü İsa'ya benzetti. O zaman Yahudiler, bizi büyülediniz! ya İsa ortaya çıkar yahut hepimizi öldürürüz, dediler. Bunun üzerine İsa, arkadaşlarına, "kim bugün canını cennet karşılığı satar?," dedi. Onlardan biri, "ben,,, karşılığını verdi. "Ben İsa'yım,, diyen bu adamı götürüp çarmıha gerdiler. İsa'yı öldürdüklerini sanıyorlardı. Oysa Allah İsa'yı o gün göğe kaldırdı.

Üçüncü Rivayet – Muhammed b. el-Huseyn'den rivayet olunmuştur. Ona Ahmed b. el-Mufassil, ona Esbât, ona da Suddî bildirdi: İsrail oğulları İsa ve yanında bulunan on dokuz havarisini evde kuşattıklarında içlerinden biri İsa'nın şekline girdi. İsa ise göğe çıkarıldı. Havariler dışarı çıktıkları zaman Yahudiler onların on dokuz kişi olduklarını gördüler. Havariler onlara, İsa'nın göğe çıkarıldığını bildirdiler. Bunun üzerine topluluğu saymaya başladılar. Her

seferinde bir kişi eksik çıkıyordu. İçlerinde İsa biçiminde birisini görünce şüpheye düştüler. İsa sandıkları için onu çarmıha gerdiler.

Dördüncü Rivayet – İbnu Humeyd'den rivayet olunmuştur. Ona seleme, ona da İşhak bildirdi: Öldürmesi için İsa'ya adam yollayan İsrail oğullarının kralı Davud adında birisiydi. Yahudiler O'nu öldürmek için anlaşınca kimse bundan İsa kadar korkmadı. Şöyle dediğini anlatırlar: "Ey Allah'ım! Şu kaseyi kullarının herhangi birinden çekmen mümkünse benden çek., Hatta derisi bu sıkıntıdan ötürü sanki kan salgılamış. Arkadaşları ile birlikte Yahudilerin kendisini öldürmeyi kararlaştıkları yere gelince arkadaşlarından birisini kendisine benzetti. Yahudiler de tutup onu çarmıha gerdiler.

Beşinci Rivayet – Seleme'den rivayet olunmuştur. Bana müslüman olmuş bir Mesih inanlısı şöyle' dedi: İsa, kendisine Tanrının 'seni yanıma yükselteceğim, ayeti ulaştığında, ey Havariler, dedi, bana benzetilip yerime öldürölmek koşuluyla kim cennette yoldaşım olmak ister? Georgius, ben! ey Tanrının Ruh'u, dedi. İsa ona, oturduğun yerde kal! cevabını verdi. Arkasından İsa göğe kaldırıldı. (Yahudiler) içeri

girdiklerinde İsa yerine onu alıp götürdüler ve çarmıha gerdiler,, (Cămiu'l-Beyân 6:12–14).

Tefsîru's-Sunusî'nin birinci cildinde Malik'ten gelen şöyle bir rivayet var: Mesih'in gerçekten ölmüş olması da olasıdır. O, ahir zamanda yaşayacak ve Deccal'i öldürecektir.

İbnu Kesîr'in tefsirinde ise İdris'ten gelen şu rivayeti okuyoruz: Mesih üç gün süreyle öldü, sonra Allah O'nu diriltip kaldırdı.

Ihvanu's-Safâ'ya göre ise durum şöyle: Mesih öldü ve çarmıha gerildi. Daha sonra dirilip kendininkilere göründü,, (Rasailu Ihvan al-Safâ C:4, S:30). Çarmıha gerilen kişinin adında da anlaşmazlığa düştüler; kimisi, Titavos, kimisi Georgius, kimi de, havarilerden biri diyor.

Pek azı dışında Kuran tefsircileri, bildirdikleri rivayetlerde bu saydıklarımızdan daha başarılı olamadılar. Celaluddin Suyutî "Celâlân,, isimli tefsirinde Kuran'ın "ama onlara öyle geldi,, ayetini şöyle açıklıyor: İsa'ya benzetilmiş olan maktul, O'nun arkadaşlarından biridir. Allah onu İsa'ya benzetti. Onlar da onu İsa sandılar ve öldürüp çarmıha gerdiler. O'nun hakkında anlaşmazlığa düşenler, O'nu öldürdüklerinde

şüphe etmektedirler,, (Nisa 197). Yani, İsa hakkında anlaşmazlığa düşerler. O'nu öldürdüklerinde şüphe etmektedirler. Çünkü bazıları, ölüyü görünce, yüz, İsa'nın yüzü ama beden O'nunki değil, bazıları da, o, o!, dediler,, (Celâlân 5:139).

Bu konuda Beydâvî şöyle diyor: "Rivayet edildiğine göre Yahudilerden bir topluluk İsa ve annesine küfredince maymunlara, domuzlara dönüştüler. Bunun üzerine Yahudiler İsa'yı öldürmeye karar verdiler. Allah İsa'ya kendisini göğe kaldıracağını bildirdi. O zaman İsa arkadaşlarına, kim bana benzetilip çarmıha gerilmeye, sonunda da cennete girmeye razı olur, dedi. İçlerinden biri kalktı ve Allah tarafından İsa'ya benzetildi. İşte çarmıha gerilip öldürülen budur.,,

Zemahşerî'ye göre ise: Yahudiler onun İsa olduğunu sandılar. Ya da onlara öyle sandırıldı. İsa diri değil, ölüdür. Hayır, hayır, diridir çünkü Allah O'nu kendi katına yükseltti.

Kuşkusuz, rivayetlerdeki bu farklılık İsa'nın bedeninin yeryüzündeki son durumu ile ilgili Kuran'da açık bir ifadenin bulunmayışından kaynaklanmaktadır. Bu farklılık, görüşlerde

öylesine bir kapalılık ve çelişki doğurdu ki, İmam Fahrüddin al-Râzî bu "benzetme,, masalını tamamen çürütmekten başka çare bulamadı. Razi, "ey Meryem oğlu İsa seni vefat ettirip yanıma yükseltecek olan benim,, (Âlu imran 55) ayetini tefsir ederken, tarafsız bir şekilde "benzetme,, sorununu işliyor:

"Bu ayette kapalı yerler bulunmaktadır. Kuran'ın ifadesine göre Allah İsa'yı yanına yükselttiğinde bir başkasını O'na benzetti: "O'nu ne öldürdüler ne de çarmıha gerdiler, ama onlara öyle geldi,, (Nisa 197). Bu konuda hadisler de mevcuttur. Ancak rivayetler farklı farklıdır. Kimi kez Allah'ın İsa'nın yerini gösterenleri O'na benzettiği rivayet edilirken kimi kez de İsa'nın yakın arkadaşlarından birinin O'na benzetilmeyi arzu edip O'nun yerine öldürüldüğü öne sürülmektedir. Sözün özü, bu 'bir başkasının İsa'ya benzetilmesi, konusunda bir takım kapalı noktalar vardır. Şöyle ki:

A – Bir insanın bir başkasına benzetilebileceğini mümkün görmek ancak saçmalığı gerektirir. (Bu mantıkla) çocuğumu ikinci görüşümde, bu benim çocuğum değil, ona benzetilmiş birisidir diyebilirim ki böyle bir anlayışın neticesi, artık görülen hiç bir şeye

güvenilemez. Gene Hz. Muhammed'i gören kişilerin de, biz Muhammed'i tanımıyoruz, demeleri gerekir. Çünkü bir başkasının O'na benzetilmesi ihtimali vardır. Bu ise sonunda şeriatların geçersizliği neticesini doğurur. Hadis ilminde en güvenilir haber türü olarak kabul edilen mütevatir haberler de ilk haber verenin görmüş olduğu şeyi bildirmesi esasına dayanmaktadır. Görülen nesnelere yanlış ihtimali varsa mütevatir haber haydi haydi geçersiz olur. Kısacası bu işin başı safsata sonu da tüm peygamberliklerin geçersiz kılınmasıdır.

B – Allah Cebrail'e, devamlı O'nunla olmasını emretmişti. Kuran tefsircileri, hani seni Kutsal Ruh'la desteklemiştim, ayetini bu anlamda tefsir ediyorlar. Sonra, Cebrail'in kanatlarından her biri yeryüzündeki bütün insanları dahi def edecek güçte ise, neden bu Yahudilere engel olmadı, ölüleri diriltip cüzamlıları temizlemeye gücü yeten Mesih, neden kendisine ilişmemeleri için onları öldürmedi yada felç etmedi?

C – Allah, O'nu yanına kaldırarak düşmanlarının elinden kurtarabiliyordu da neden bir başkasını O'na benzetti? Bunun anlamı nedir?

D – Mesih imanlıları, yeryüzünün her

tarafındaki çokluklarına, Mesih'e karşı aşırı sevgilerine rağmen O'nu ölü ve çarmıha gerilmiş olarak gördüklerini bildiriyorlar. Bunu inkâr etsek mütevatiri tanımamış oluruz ki bu da Muhammed'in, İsa'nın peygamberliklerini hatta diğer peygamberlerin varlıklarını da yadsımanız anlamına gelir. Tüm bunlar boş şeylerdir.

E – "Bir başkası O'na benzetildi ve çarmıha gerildi.,, Halbuki insanlar çarmıha gerilenin İsa olduğuna inandılar. Bu, gerçekte onların kafasını karıştırıp sapıtmaktan başka bir şey olmayıp Tanrı'nın hikmetine yakışmaz.

F – Mütevatir haberle öğrenildiğine göre, çarmıha gerilen kişi uzun süre diri kalmıştır. Eğer o İsa olmasaydı kesinlikle buna dayanamaz, ben İsa değilim, başkasıyım der ve sözünün doğruluğunu kanıtlamak için elinden geleni yapardı. Böyle bir şey olmuş olsa herkes bilirdi. Olmadığına göre mesele anlattığımız gibi değildir., (Et-Tefsîru'l-Kebîr 7:70–71).

Ancak, Kuran her ne kadar Mesih'in çarmıha gerildiğini reddediyorsa da göğe yükselmeden önce öldüğünü yadsımıyor. Mesih'in sonunu, Kuran ayetleri ışığında incelediğimizde O'nun öldüğünü bildiren üç ifade

ilse karşılaşırız. Bunların biri, ölümü "VEFAT, TUVUFFIYA,, fiili, diğer ikisi de öldürmek anlamına gelen KATELE fiili ile vurguluyor.

1. "Doğduğum gün de, öleceğim gün de, diri olarak kaldırılacağım gün de esenlik üzerimdedir,, (Meryem 33). Bu ifadede Mesih'in beden alıp ölmesine ve sonunda dirileceğine değgin açık bir itiraf vardır. Mucizeye dayanan peygamberlik biçimindeki bu durum ruh ve anlatım bakımından İncil'e uymaktadır.

2. "Ey İsa, seni öldürecek olan benim. Seni kendime yükseltip kaldıracak, seni, küfredenlerin içinden tertemiz çıkaracak ve seni izleyenleri kıyamet gününe kadar küfredenlerin üstünde tutacak olan da benim,, (Älu İmran 55).

3. "Allah, ey Meryem oğlu İsa, insanlara, Allah'ı bırakıp ta beni ve anamı iki tanrı edininiz diyen sen misin, dediği zaman O, şöyle dedi: Seni kutsarım. Onlara senin emrettiğinden başkasını söylemedim; – hem benim hem de sizin – Rabbimiz olan Allah'a kulluk edin, dedim. Beni öldürünce onların gözetleyicisi yalnız sen oldun,, (Maide 116–117).

4. "Musa'ya o Kitabı verdik, ondan sonra

da birbiri ardınca peygamberler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da açık mucizeler verdik. O'nu Kutsal Ruh ile destekledik. Size ne zaman bir peygamber hoşlanmadığınız bir şey getirse kibirlenecek, kimini yalanlayıp kimini öldürecek misiniz?,, (Bakara:87).

Buradaki "öldürecek misiniz,, sözünde hiç bir kapalılık yoktur. Başka bir anlama da çekilemez. Madem Kuran, Mesih'in nasıl öldürüldüğünü anlatmıyor o halde İncil bu konuda başvurulabilecek tek kaynaktır.

5. "'Doğrusu, ateşin yiyeceği bir kurban getirmediğe hiçbir peygambere inanmamak üzere Allah bize ahit verdi, diyenlere sen, ey Muhammed, de ki: Benden önce peygamberler size belgeler ve dediğiniz şeyi getirdi. Doğru sözlü iseniz niçin onları öldürdünüz?,, (Älu İmran 183).

Konuyu, Kuran rivayetleri arasında araştırdığımız zaman kurban getiren tek elçinin İsa olduğunu görüyoruz: "Meryem oğlu İsa, ey Allah!, ey Rabbimiz! üstümüze gökten bir sofrayı indir ki hem ilkimiz hem de sonumuz için bir bayram ve senden bir mucize olsun, dedi,, (Maide 114).

Şimdi yeniden Nisâ suresinin bu konuda ne dediğini görelim: "O'nu ne öldürdüler, ne de çarmıha gerdiler. Ama onlara öyle geldi.,, Bu metodu, sözcüklere sımsıkı yapışanları şekilciliğin karanlığından Kutsal Ruh'un özgürlük vadisine çıkarmak için, başkalarının duygularına daha akılcı yoldan yaklaşmak için uyguluyoruz; yoksa doğruyu ortaya çıkarmakta İncil metninden başkasına ihtiyacımız olduğu için değil.

Bu çabamız, Yahudi liderlerinin Mesih'i öldürmekteki amaçlarını ortaya çıkarmamızı gerektirmektedir. Müjdecî Yuhanna, İncil'inde şöyle açıklar: "Bunun üzerine Başkâhinler ve Ferrîsiler, Yüksek Kurul'u toplayıp dediler ki; ne yapıyoruz? Bu adam birçok mucizeler yapıyor. O'nu böyle kendi başına bırakırsak herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar. Onlardan biri, o yılın Başkâhini Kayafa, "hiçbir şey bilmiyorsunuz,,, dedi, "bütün ulus yok olacağına bir tek adamın ölmesinin bizim için daha uygun olduğunu düşünemiyor musunuz?,, (Yuhanna 11:47-50).

Gerçekten de İsa'nın çarmıha gerilip ölmesinden, nihayet kabre konulmasından sonra sevinmişler, böylece İsa'dan da, O'nun

öğretisinden de ebediyen kurtulduklarını sanmışlar, O'nun fecî ölümünün, izleyicilerini artık her türlü etkinlikten caydıracağını ummuşlardı. Ancak, Tanrı'nın iradesi, kibirli Yahudilerin arzularına ters bir şekilde gerçekleşti. Mesih'in çarmıh üzerindeki kurtulmalık ölümü çok geçmeden kendisine binlerce kişiyi çekti. Böylece bir peygamberlik gerçekleştiriyordu: "Yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları kendime çekeceğim,, (Yuhanna 12:32).

Kendilerine vermiş olduğu yetki gereğince Mesih'in elçileri de olağanüstü şeyler yaptılar: "Allah, Pavlos'un elleri ile görülmemiş güçlü işler yaptı; o derece ki, hastalara O'nun bedeninden mendiller, peştemallar götürülürdü ve böylece onlardan hastalıklar gider, kötü ruhlar uzaklaşırdı,, (Elçilerin İşleri 19:11–12).

Bu nedenden ötürü Kuran'ın aşağıdaki ifadesini onların aleyhine tanıklık olarak kabul edebiliriz: "O'nda anlaşmazlığa düşenler, hakkında şüphelenmektedirler. O'na ilişkin, zandan başka bilgileri yok. O'nu gerçekten öldürmediler,, Çünkü kabre gömülmesinden üç gün sonra dirildi. Kırk gün sonra öğrencilerine göründü. Kuran'ın, "seni öldürüp yanıma kaldıracak olan benim,, ayetinde de açıklandığı üzere göğe çıkıp yüceliğin sağına oturdu.

III

MESİH'İN ÇARMIHA GERİLDİĞİNE İLİŞKİN KANITLARIMIZ

1 – PEYGAMBERLİKLER

Aslında bu kanıtlar burada ayrıntılı olarak söz edemeyeceğimiz kadar çoktur. Kutsal Kitap'ta Mesih'in çarmıhtaki kurtarmalık ölümüne ilişkin – tamamı gerçekleşmiş – birçok peygamberlik bulunmaktadır.

Peygamberlik – Otuz Gümüşe Satılıyor: Onlara, eğer hoşunuza gidiyorsa ücretimi verin, dedim . . . Ücretim olarak otuz parça gümüş tarttılar,, (Zekarya 11:12).

Gerçekleşmesi – Bunun üzerine Onikilerden biri olan Yahuda İsharyot adlı adam baş rahiplere yaklaştı. "Ben O'nu sizin elinize verirsem bana ne vereceksiniz?,, diye sordu. Onlar da kendisine otuz gümüş verdiler (Matta 26:14).

Peygamberlik – Pahası İle Çömlekçi Denen Tarla Satın Alınıyor: Rab bana, O'nu, bana paha biçtikleri o yüklü parayı çömlekçiye at!, dedi. Otuz parça gümüşü aldım ve Rabbin evinde

çömlekçiye attım (Zekarya 11:13).

Gerçekleşmesi – İsa'yı ele veren Yahuda. O'nun suçlu çıkarıldığını görünce pişmanlık duydu. Otuz gümüşü baş rahiplere ve ihtiyarlara geri vererek, "Suçsuz kana girmekle günah işledim,, dedi. Onlar da, "bundan bize ne?,, dediler. "Başının çaresine kendin bak!,, Yahuda gümüş paraları tapınağa fırlatarak çıkıp gitti ve kendini astı. Baş rahipler gümüş paraları alarak, "bunları tapınak kasasına koymak doğru olmaz,, dediler. "Çünkü kan karşılığıdır.,, Bir araya gelip danıştılar. O para ile, yabancıların gömülmesine ayrılan çömlekçi tarlasını satın aldılar (Matta 27:3–8).

Peygamberlik – İşkence Görüp Çarmıha Geriliyor: Köpekler çevremi kuşattı, kötüler takımı etrafımı sardılar, ellerimi, ayaklarımı deldiler. Bütün kemiklerimi sayabilirim. Onlar bakıyorlar, gözlerini bana dikiyorlar (22. Mezmur:16–17).

Gerçekleşmesi – Askerler O'nu sarayın iç avlusuna götürüp bütün taburu topladılar. O'na kırmızı bir elbise giydirdiler. Dikenlerden bir taç örüp başına koydular. Bir kamışla başına vurdular, üzerine tükürdüler. . . . O'nunla alay ettikten sonra kırmızı giysiyi üzerinden çıkardılar,

kendi elbisesini giydirdiler. Çarmıha germek üzere dışarı çıkardılar (Markos 15:16–17).

Peygamberlik – Yaralarla Bitkin Düşüyor: Günahlarımızdan ötürü yaralandı, kötülüklerimizden dolayı zedelendi; esenliğimiz için olan ceza O'nun üzerine indi. O'nun bereleri ile şifa bulduk (İşaya 53–5).

”Çifçiler sırtımda saban sürdüler,, (129. Mezmur:3).

Gerçekleşmesi – İsa'dan sorumlu olan muhafızlar O'nunla alay etmeye başlamışlardı. Gözlerini bağlayıp O'nu yumrukluyorlar, sonra da, sana kim vurdu? Peygamberlik et!, diyorlardı (Luka 22:63–64).

Peygamberlik – Acıları Uysalca Kabulleniyor: O'na kötü davrandılar, ama O alçaldı, ağzını açmadı; boğazlanmaya götürülen kuzu gibi, kırkıcılar önünde dilsiz duran koyun gibi ağzını açmadı (İşaya 53:7).

Gerçekleşmesi – Kendisine hakaret edildiğinde hakaret etmezdi, acı çektiğinde tehdit etmezdi. Ama doğruluk üzere hükmedene kendisini teslim ederdi . . . Günahlarımızı çarmıh üzerinde bedeninde taşıdı (I Petrus 2:23–25).

Peygamberlik – Dövülüyor, Yüzüne Tükürülüyor: Vuranlara sırtımı, saç yolanlara yanaklarımı verdim; yüzümü utançtan ve tükürükten gizlemedim (İşaya 50:6).

Gerçekleşmesi – Bir kamışla başına vurdular, üzerine tükürdüler, diz çöküp önünde yere kapandılar . . . O sırada yüzüne tükürüp tokatladılar. Diğerleri de yüzünü yumrukluyorlardı (Markos 15:19, Matta 26:67).

Peygamberlik – Alay Ediliyor: Beni görenlerin hepsi alay ediyor, sırtıp baş sallayarak, Rabbe dayandı, O'nu azat etsin. Madem O'ndan hoşlanıyor O'nu kurtarsın, diyorlar (22. Mezmur 6–8).

Gerçekleşmesi – Geçenler başlarını sallayıp O'na sövüyorlardı. Baş Kahinler de yazıcılar ve ihtiyarlarla birlikte alay ederek, başkalarını kurtardı, kendisini kurtaramıyor, dediler (Matta 27:39–42).

Peygamberlik – Baba'nın Kendisini Bırakmasına Şaşırıyor: Allah'ım, Allah'ım! beni niçin bıraktın, iniltimin sözlerinden niçin uzaktasın? (22. Mezmur:1).

Gerçekleşmesi – Dokuzuncu saate doğru İsa, Allah'ım, Allah'ım! beni niçin bıraktın, diyerek yüksek sesle haykırdı (Matta 27:46).

Peygamberlik – İçmesi İçin Sirke Veriliyor: Yiyecek yerine bana öd verdiler, susuzluğumda sirke içirdiler (69. Mezmur:21).

Gerçekleşmesi – Daha sonra İsa, herşeyin artık tamamlandığını bilerek Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için, susadım, dedi. Oraya sirke dolu bir kap konulmuştu. Bir süngeri sirkeye batırdılar, zufa dalına takarak O'nun ağzına götürdüler (Yuh. 19:28–29).

Peygamberlik – Askerler Kura İle Giysilerini Bölüşüyorlar: Giysilerimi aralasında bölüşüyorlar, elbiseme de kura atıyorlar,, (22. Mezmur:18).

Gerçekleşmesi – Askerler İsa'yı çarpmıha geldikten sonra O'nun giysilerini aldılar. Her birine bir parça düşmek üzere dörde böldüler. Gömleği de aldılar ancak, gömlek baştan başa dikişsiz bir dokumaydı. Birbirlerine, bunu yırtmayalım, dediler, kura çekelim, bakalım kimin olacak (Yu. 19:23–24).

Peygamberlik – Kemikleri Kırılmadı: Tüm

kemiklerini korur, onlardan hiçbiri kırılmaz (34. Mezmur:20).

Gerçekleşmesi – Askerler gelip ilkönce birinin, ve onunla birlikte, çarpmıha gerilen öbürünün bacaklarını kırdılar. Ama İsa'ya gelince, O'nun çoktan ölmüş olduğunu gördükleri için bacaklarını kırmadılar (Yuh. 19:32–33).

Peygamberlik – Mızrak İle Deliniyor: O'na bedenini deldikleri adama bakacaklar ve biricik oğlu için dövünen gibi dövünecekler, ilk oğlu için acı çeken gibi acı çekecekler (Zekarya 12:10).

Gerçekleşmesi – Buna karşılık askerlerden biri O'nun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı (Yu. 19:34).

Peygamberlik – Kötülerin Arasında Ölüyor, Ölümünde Ağırlandırılıyor: Kabrini kötülerin yanında yaptılar, ölümünde zengin adamlarla beraberdi (İşaya 53:9).

Gerçekleşmesi – Biri sağında öbürü solunda olmak üzere kendisiyle birlikte iki haydut ta çarpmıha gerildi . . . Akşam olunca Rama'dan Yusuf adında zengin bir adam geldi . . . Bu adam Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi . . . Yusuf

cesedi alıp temiz bir ketene sardı, kaya içine oymuş olduğu kendi yeni kabrine onu yatırdı (Matta 27:38–60).

2 – MESİH'İN AÇIKLAMALARI

Mesih, öğrencilerine birçok vesile ile çarmıhtaki "Kurtarma,, işinin ölmesini gerektirdiğini açıkladı. O'nun bu konudaki en kesin duyurusunu, ele verildiği gece öğrencilerine yaptığı veda konuşmasında görüyoruz. Aşağıda Mesih'in Kurtulmalık ölümüne ilişkin kendi açıklamalarını aktarıyoruz.

"Bu dönemden sonra İsa öğrencilerine. Yeruşalim'e gitmesinin, ihtiyarlar, baş rahipler ve dinsel yorumcular elinde yoğun işkenceye uğramasının, öldürülmesinin ve üçüncü günde dirilmesinin gerekli olduğunu tanımlamaya koyuldu,, (Matta 16:21).

"Hep bir arada Galile'de bulunurlarken İsa onlara, insanoğlu insanların eline verilecek, dedi. Kendisini öldürecekler, ama üçüncü günde dirilecek,, (Matta 17:22).

"İsa bu sözleri sona erdirdiğinde öğrencilerine, iki gün sonra Passah bayramı

olduğunu biliyorsunuz, dedi. 'İnsanoğlu çarmıha gerilmek üzere ele verilecektir,, (Matta 26:1).

"İnsanoğlunun çok şeyler çekmesi, İhtiyarlar, Başkâhinler ve Yazıcılar tarafından reddolunması, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini onlara öğretmeye başladı,, (Markos 8:317!

"Öğrencilerine öğretişte bulunur onlara, İnsanoğlu insanların ellerine verilecek, O'nu öldürecekler. Öldürüldükten üç gün sonra dirilecek, derdi,, (Markos 9–31).

"İşte Yeruşalim'e çıkıyoruz; İnsanoğlu Başkâhinler ve Yazıcılar eline verilecek, O'nu ölüme mahkum edecekler, uluslara verecekler, üzerine tükürüp kırbaçlayacaklar, öldürecekler. Üç gün sonra da dirilecektir,, (Markos 10:33–34).

"İnsanoğlunun çok şeyler çekmesi, İhtiyarlar, Başkâhinler ve Yazıcılar tarafından reddolunup öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerekir,, (Luka 9:22).

"Musa'nın çölde yılanı kaldırdığı gibi, İnsanoğlunun da yukarı kaldırılması gerekir. Böylelikle O'na iman eden herkesin sonsuz yaşamı olsun,, (Yu. 3:14–15).

3 – HABERCİLERİN TANIKLIĞI

Habercilerin İşleri kitabı ile habercilerin diğer mektuplarını okuyan kişi, elçilerin tüm dünyada yayıp müjdeledikleri öğretilerin, dünyanın günahı için çarmıha gerilen İsa temeline oturtulduğunu görür. Aşağıda, bizlere öğretmek amacıyla Kutsal Ruh'tan esinlenerek yazmış olan Elçilerin sözlerinden bazı alıntılar okuyacaksınız.

”Petrus Yahudilere şöyle dedi: Nasıralı İsa . . . O’nu – Allah’ın önceden saptanmış, istemi ve öncesiz bilgisi doğrultusunda – günahlılarla birlikte çarmıha gerdiniz,, (İşler 2:22–23).

Pavlos: ” . . . Bilgelikle konuşuyoruz, ancak ne bu dünyanın ne de dünyanın yok olan başkanlarının bilgeliği! Fakat, Allah’ın – öncesizlikte yüceliğimiz için belirlediği – saklı bilgeliğini sırda söylüyoruz. O’nu bu dünyanın önderlerinden hiç biri bilmedi; çünkü bilselerdi, yüceliğin Rabbini çarmıha germezlerdi,, (I Kor. 2:6–8).

Elçi Yuhanna: ”Fakat kendisi ışıktaki olduğu gibi biz de ışıktaki yürürsek birbirimizle paylaşmamız olur,, (I Yuh. 1:7).

Ayrıca şu ayetleri oku: İşler 2:36, Romalılara 6:5–6, I Kor. 1:17–18, 22:24, II Kor. 2:1–2, II Kor. 13:3–4, Galatyalılara 3:13, Filipililere 2:5–8, İbranîlere 12:2

4 – MESİH'İN ÖLÜMÜNE RASTLAYAN OLAĞANÜSTÜ OLAYLAR

Matta, İsa ruhunu teslim ettiğinde güneşin karardığını, tapınak perdesinin yukardan aşağıya ikiye yarıldığını, yeryüzünün sarsılıp kabirlerin açıldığını bildirmektedir (Bk. Matta 27:50–54).

Doğada meydana gelen şeyler insanı dehşete düşürecek kadar olağanüstü idi. Öyleki. İsa'yı idam etmekle yükümlü Yüzbaşı ve yanındakiler neye uğradıklarını şaşırılmışlar, çarmıha gerilene imanla, "bu gerçekten Allah'ın Oğlu. Çünkü bu benzeri olmayan olay hiçbir insanın ölümünde görülmemiştir,, demişlerdi.

5 – MESİH'İN DİRİLİŞİ

Bu olağanüstü olay Rab İsa'nın Ferrisîler ve Yazıcılara söylediği söze uygun olarak gerçekleşti: "Bu tapınağı yıkın, üçüncü gün

kurayım., Gerçekten de üçüncü günün şafağında ayetlerin ayeti, en büyük mucize gerçekleşti: Yüceliğin Rabbi ölümlerin arasından dirildi. Bu inanılmaz olayı, bizzat gök duyurdu. Şafaktan biraz önce büyük bir sarsıntı oldu. Rabbin meleği gökten inmiş, kabrin kapısındaki iri kayayı yuvarlamıştı. Görünüşü şimşek benzerliğindeydi. Pilatus'un buyruğu gereği kabri gözetlemekle yükümlü bekçiler onun korkusundan titrediler. Bu bekçiler, aslında Başkâhinlerin isteği üzerine konulmuştu. Çünkü onlar, İsa'nın öğrencilerinin, cesedini çalıp saklamaya sonra da dirildiğini duyurmaya niyetli olduklarını yayıyorlardı.

O şanlı sabah bir gurup kadın, yanlarında baharlar olduğu halde son görevlerini yerine getirmek üzere İsa'nın cesedini yağlamak için kabre geldiler. Kabre ilk ulaşan Mecdelli Meryem ile Yakub'un annesi Meryem idi. Kabrin ağzına konmuş olan kayayı yuvarlanmış, içerisini ise boş bulunca dehşete kapıldılar. Daha bunun şaşkınlığından kurtulamadan Rabbin meleği karşılıklarına çıktı. Onlara, korkmayın dedi, sizlerin çarmıha gerilen İsa'yı aradığınızı biliyorum. O burada değil, bildirdiği gibi dirildi. Gelin yattığı yeri görün! ve ivedilikle koşup O'nun ölümlerden dirildiğini öğrencilerine bildirin (Matta 28:1—7).

”O anda onları İsa karşıladı ve kendilerine, sizlere esenlik olsun, dedi. Onlar da yaklaşp O’nun ayaklarına sarıldılar ve kendisine tapındılar. Bu olayda, İsa onlara şu buyruğu verdi: Korkmayın! Gidin kardeşlerime bildirin, Galile’ye gitsinler. Beni orada görecekler,, (Matta 28: 9–10).

İşte İncil’de Tanrı esinlemesiyle yazılmış olan diriliş olayı. Tanrı sözünü kabul eden kişi bunu inkar edemez. Bunu inkâra kalkışan kişi ise Allah’ın, meleklerin ve İsa’nın hep birlikte insanları aldatmak için işbirliği yaptıklarını öne sürmüş olur.

6 – TARİHİN TANIKLIĞI

Mesih’in çarmıh üzerindeki ölümü gerek putperest, gerekse Yahudi tarihçilerce desteklenmiştir.

1. Putperest Tacitos (M. S. 55): Bu tarihçi eserlerinde, Mesih’in çarmıha gerilmesi ve çektiği acılarla ilgili bölümlere yer vermiştir.

2. Josephos: Çarmıha gerilmeden birkaç yıl sonra doğan bu Yahudi tarihçi, ulusunun tarihini anlattığı yirmi ciltlik eserinde Mesih’in Pilatus’un buyruğu ile haça gerilmesinden ayrıntıyla sözeder.

3. Yunanlı Lucien (M. S. 100): Önde gelen Yunan tarihçilerindendir. İsa'nın ölümü ve Mesih inanlıları üzerine eserler yazdı. Epikürcülerin mezhebinden olduğu için ne Mesih imanlılarının imanlarını anlayabildi, ne de her zaman Mesih uğrunda ölmeye hazır olduklarını. Yazılarında, Mesih imanlılarının ruhun ölümsüzlüğüne olan inançları, ve göğe karşı özlemleriyle alay edip onları, şu içinde bulunduğumuz anı bırakıp ölüm sonrası işlerle ilgilenen aldatılmış bir topluluk olarak kabul etti. Eserlerinde Mesih hakkında geçen en dikkate değer cümle şudur: "Mesih imanlıları hala, dünyaya yeni bir din getirdiği için Filistin'de çarmıha gerilen o büyük adama tapıyorlar.,,

7 – VALİ PİLATUS'UN TANIKLIĞI

Bu zalim, Mesih'in çarmıha gerilmesi, defni ve dirilişine ilişkin ayrıntılı bir raporu Kayzer Tiberius'a gönderdi. Roma kayıtlarında korunan bu rapor, Mesih imanlısı bilgin Tertullian'in Mesih imanlıları için yaptığı ünlü savunmasında dayandığı belgelerden biridir.

8 – ÇARMIH SİMGESİ

Bu, kimsenin inkar edemeyeceği somut bir kanıttır. Nasıl Yahudilerin altı köşeli yıldızı,

Müslümanların hilali gibi her dinin bir simgesi varsa haç ta Mesih inancının en eski çağlarından beri bilindi. Eski Mesih imanlıları onu ölümlerinin türbelerine, işkence döneminde toplandıkları galerilere işlemişlerdir.

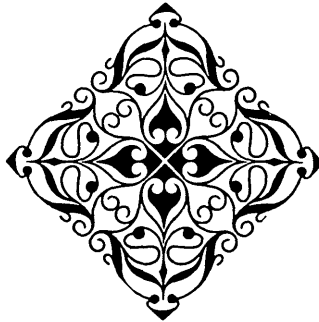
9 – TEVATÜR (ZİNCİRLEME HABER) ÜN TANIKLIĞI

Mesih imanlılarının yaşantılarında, İsa'nın çarmıh üzerindeki ölümünü anımsatan Rabbin Sofrası ibadeti, aradaki zaman farkına rağmen İsa'nın çarmıha gerilerek öldüğüne değgin canlı bir tanıktır.

Gerçekten de ele verildiği gece bizzat İsa'nın gösterip Kurtulmalık ölümünü anmaları için öğrencilerine, yapmalarını emrettiği bu ibadet çürütülmesi olanaksız güçlü bir kanıttır. Elçiler bu ibadeti yerine getirmişler ve baştan itibaren – Pavlos'un dediği gibi Kiliseye bırakmışlardır: "Çünkü size bıraktığımı ben Rab'den aldım. Rab İsa ele verildiği gece bir ekmek aldı, şükrettikten sonra, bu sizin için olan bedenimdir; bunu beni anmak için yapın. Aynı şekilde, akşam yemeğinden sonra kâseyi aldı ve, bu kâse, dedi, benim kanımda yeni antlaşmadır . . . Bunu beni anmak için yapın,, (I Kor. 11:23–26).

10 – TALMUD'UN TANIKLIĞI

Kalın kalın ciltler halinde derlenmiş olup her araştırıcının inceleyebileceği Talmud, bilindiği üzere, Yahudiler için kutsal bir kitaptır. Bu kitabın 1943 Amsterdam baskısının 42. sayfasında Őunları okuyoruz: "İsa Fıştan bir gün önce çarmıha gerildi. Kırk gün boyunca öldürüleceği duyuruldu. Çünkü O bir sihirbazdı, İsrail'i aldatıp saptırmayı amaçlamıştı. Birinin kendisini savunmasını istedi. Kimse ıkmayınca Fış akşamı çarmıha gerildi. O'nu savunma cüretini kim gösterebilirdi? O, bozguncunun biri değil miydi? Peygamberlerde Şöyle denilmiştir: 'Böylesini dinlemeyeceksin, gzn ona acımayacak, onu gizlemeyeceksin. Fakat onu mutlaka ldreceksin,,,' (Tesniye 13:7).

IV

MESİH NİÇİN ÇARMIHA GERİLDİ

Bu, özellikle şu günlerde çokça duyduğumuz bir soru. En açık yanıt ise İman Yasasında bulunuyor: "O, biz insanlık için, kurtuluşumuz için gökten indi, kız oğlan kız Meryem'den Kutsal Ruh ile doğdu ve bedene girdi. Pontuslu Pilatus zamanında bizlerin yerine çarmıha gerildi. Acılar çekti ve gömüldü. Üçüncü gün dirilip göğe çıktı.

Aşağıda, Mesih'in çarmıh üzerindeki Kurtulmalık ölümünün gerekliliğini gösteren kanıtlar sıralanmıştır.

1. Kurtuluşa Olan Gereksinim:

Kuşkusuz, Kurtuluş tüm insanlığın gereksinimidir. Günah, insan türünün ayrılmaz bir parçasıdır. "Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı,, (Romalılara 3:23).

"Hepimiz koyunlar gibi yolu şaşırdık, her birimiz kendi yoluna döndü. Rab hepimizin kötülüğünü O'nun üzerine koydu,, (İşaya 53:6). "Eğer, günah işlemedik dersek O'nu yalancı ederiz ve bizde O'nun sözü olmaz,, (I. Yuh. 1:10).

Gerçekten de her insan kendiliğinden, tövbenin geçmiş günahları silemeyeceğini, af için daha etkin bir yolun bulunması gerektiğini hisseder ki bu yol "Kurtulmalık,, tır. Başka türlü, hemen her dinde varolan, eski zamanlardan beri bilinen kurbanı nasıl açıklayabiliriz? Kurbanın İlkesel anlamı, suçlu insanın günahlarının silinmesine duyduğu ihtiyaca uygun değil midir?

2. Akfî Delil: Herkes Tanrının kutsal, insanın ise kötü ve günahlı olduğunu kabul eder. Günah, Tanrı'nın kendi öz biçiminde yarattığı insanı alçaltıcı bir şey olduğu için Tanrı'nın yargısına layıktır. Günahlının boynundaki hüküm geçersiz kılınmadıkça arıtılması mümkün değildir. İtaat çizgisine dönmekten başka bir şey olmayan tövbe, işte bu arzulanan "aklanmayı,, sağlayamamaktadır. Aksi takdirde tanrısal adaletin ne değeri olurdu?

3. Kurtulmalık ile Şeriat Arasındaki Uyum: Tanrı'nın Şeriatı, hakkında ve yargısından vazgeçmez: "Günahın karşılığı ölümdür.,, Bir başka deyişle, Şeriat, canıye kısas istemektedir. Kısas ilkesini taşımayan bir şeriat kabul edilemez.

Benzetme yapacak olursak şeriat, savcı

durumundadır. Savcı, suçluya kısas istemekten asla geri kalmayacaktır. Aksi halde adaletin bekçisi olarak kendini lekeler. Kısaca, Tanrı'nın Şeriatı suçluya kısas, diğer bir ifadeyle günahlarına karşılık kurtulmalık istemektedir. İşte burada gönülden şükretmeliyiz. Çünkü, Mesih bu kurtulmalığı insanın yerine sunmuştur. Dolayısıyla O'na her iman eden kurtulur, günahları için bağış kazanır. Ne mutlu insanlığa! Çünkü Mesih'in sağladığı Kurtulmalık geniş kapsamlıdır. Öyle ki hiç kimse, Mesih benim için ölmedi, diyemez. "Çoğunun suçunu da O taşıdı, günahlılar için şefaattti,, (İşaya 53:12). "Oğul olduğu halde, çektiğı acılardan itaat öğrendi, kemale erdirilmiş olarak kendisine itaat edenlerin hepsi için sonsuz kurtuluş sebebi oldu,, (İbranilere 5:8-9).

4. Kurtulmalık ile İnsanın Manevî Gereksinimi Arasındaki Uyum: Bilindiğı gibi her insanın, adalet ve Kutsallığın yüceliğini değerlendirebilecek bir vicdanı, manevî yanı vardır. Eğer suçunu kabullenir de, ona karşı kurtulmalık bulamazsa ruhsal bir sıkıntıya, duygusal gerilime girer. Ruhsal sefaletine, günahla dolu yaşantısına karşın, insanda vicdanın varolduğı, iyiyi kötüden ayıran ruhsal bir gücün yaşadığı da kabul edilen bir gerçektir. Bu

güç, tanrısal gücün yankısından başka bir şey değildir. Ancak bu güç, önemine karşın insanı yargıdan kurtaramaz.

Onun karşı koyuşu, itirazı insandaki kötülüğü etkileyebilir ama kesinlikle onu aklayamaz. Kala kala şeriat kalıyor ama bu noktada o da yetersiz. "Şeriat,, diyor Pavlos, "bizi Mesih'e götürür.,,

Suçluluk duygusu, vicdan yargısının sesi, günahlarımızı yok edecek bir barış aracısının gerekli olduğunu bize söyler. Ancak bu gerçekle yüzyüze geldiklerinde çokları, iyi işlerin Tanrının merhametini sağlayabileceğini sanarak vicdan sorununu kişisel çabalarla çözümlemeye uğraşırlar. Bu gibilerin kısas yargısını ihmal edip "merhamet,, umuduna sığındıklarını görürsün.

5. Tanrının Kurtulmalık Planı:

Kurtulmalığa gerek olmasaydı, Tanrı onu kesinlikle planamazdı. Mesih, "İnsanoğlu,, dedi, "hizmet edilmek için değil, hizmet etmek, canını çoklarına kurtulmalık olarak vermek için geldi,, (Matta 20:18). "Çünkü Tanrı dünyayı öyle sevdi ki, biricik oğlunu verdi. Şöyle ki, O'na her kim iman ederse mahvolmasın, ama sonsuz yaşama kavuşsun,, (Yu. 3:16). Elçi Pavlos'ta şöyle diyor:

"Ama bizler oğulluk hakkını alalım diye Tanrı, zaman dolunca, Yasanın yönetiminde olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan kendi Oğlunu gönderdi,, (Galatyalılara 4:4).

Bu yüce ayetlerin ışığında, Tanrının insana merhametle dolu inanılmaz bir sevgi beslediğini görüyoruz. İşte İsa, varlığında somutlaşan bu olağanüstü sevgiyi, tüm insanlık, Tanrı'nın yalnızca Kutsal ve Adil değil, aynı zamanda "Sevgi,, olduğunu da bilsin diye çarmıhta gerçekleştirdiği "Kurtulmalık,, işi ile dile getirdi.

Kurban Mesih günahlinin vicdanına gerçek sevgiyi gösterir. Bu sevgi, kişiyi çarmıha, Tanrı'nın Sevgi olduğunu gösteren biricik aracıya bağlar.

Değerli okuyucu! Öyle bir zamanda yaşıyoruz ki çığırtkanlar her köşeyi kapmış.

"İşte yeni bir düzen! Gelin ona uyalım!,,

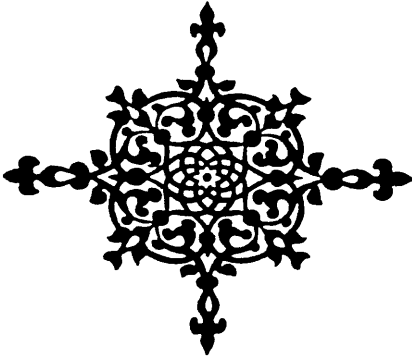
"İşte yeni kardeşlik! Haydi kabul edin!,,

"Ellerimizi dayanışma için uzatıyoruz!,,

Ama Mesih'in çarmıhı olmadan, tüm bu çağrılar boşuna. O'nun çarmıhı olmaksızın, yeni sistemler fiyasko, yeni kardeşlik yalan, "yardım,

için uzanan eller,, silahlıdır. Bu çağ insanının hatası, çarmıha tıpkı eski Yahudiler, Yunanlılar gibi bakması, onu bilgisizlik, zayıflık, alçaklık, lanet ve tökez olarak görmesidir. O, bu yanlış değerlendirmesi yüzünden asıl yükselmesi gereken feryadı unutmuştur: "İşte dünyanın günahını taşıyacak Tanrı kuzusu!,,

"Doğruluk bir ulusu yüceltir, fakat günah uluslar için utançtır,, (Süleyman'ın Meselleri 14:34).

V.

YARIŞMA

Değerli okuyucu

Bu kitapçığı dikkatle okuduysan aşağıdaki sorulara kolaylıkla cevap verebilirsin. Bu soruların üçte ikisini doğru cevaplandırırsan yayınlarımızdan birini hediye olarak yollarız.

1. Mesih'in ölümü konusunda Müslümanların iki görüşü vardır. Sen hangisini tercih ediyorsun?
2. Mesih'in yeryüzündeki sonunun ne olduğunu öğrenmek için araştırmacı nereye yönelmelidir?
3. Elçi Pavlos İncil'i nasıl özetler? (Bk. I Kor. 15:1-4).
4. Arap yarımadasında yaşayan Mesih imanlıları arasında yaygın olan sapık inanç özetle nedir?
5. İslam, çarmıhtan nefreti nereden miras aldı?
6. "Öyle gelme, benzetilme,, hikayesi için sen ne diyorsun?
7. Bu konuda Râzi'nin tavrını nasıl değerlendiriyorsun?
8. Mesih'in ölümünü vurgulayan bir Kuran ayeti yaz.

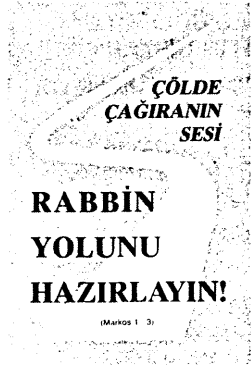
9. Yahudilerin, "biz Mesih'i öldürdük,, dediklerinden nasıl emin olabilirsin?
10. Mesih'in çarmıha gerilişine ilişkin bir peygamberliği İncil'de yerine geldiği ayetle birlikte belirt.
11. Hangi peygamberlik ve gerçekleşmesi seni etkiledi?
12. Mesih'in, çarmıha gerilişi ve ölümü hakkındaki duyurularından hangi sonucu çıkarıyorsun?
13. Elçilerin Mesih'e olan tanıklık ve çağrılarının temel konusu nedir?
14. İsa çarmıhta ruhunu teslim edince ne oldu?
15. Ölümlerin dirilmesine inanıyor musun? Mesih'in dirilişi hakkında ne düşünüyorsun?
16. Mesih'in ölümü ve dirilişine ilişkin tarihsel tanıklıklardan birini anlat.
17. Mesih inancının simgesi nedir, bu simge ne zamandan beri vardır?
18. Rabb'in Sofrası neyi simgeliyor?
19. Talmud'ta Mesih'in çarmıha gerildiğine ilişkin bir işaret var mıdır?
20. Sana göre, Mesih niçin çarmıha gerildi?

Cevaplarını tam adresinle birlikte aşağıdaki adrese yolla.

**ESENLİK YOLU – (PK: 66 –) CH 8486 RIKON
İSVİÇRE**

ESENLIK YOLU

P. O. BOX 66
CH-8486 RIKON
İSVİÇRE

**YAPICI RUHSAL
YAYINLAR,
İNCİL-KURAN
KARŞILAŞTIRMALARI**

A.) ALLAH VE MESİH	Yazar	Sayfa	Ücret DM
--------------------	-------	-------	----------

KUTSAL ÜÇLÜK'TE ALLAH'IN BİRLİĞİ	Zekeriya Butrus	64	4.50
-------------------------------------	-----------------	----	------

İNCİL'DE VE KURAN'DA MESİH	Abdulfadi	84	5.—
-------------------------------	-----------	----	-----

MESİH HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUN ?	Abdulmesih	24	2.—
-------------------------------------	------------	----	-----

B.) KURTULUŞ

İSLAM'DA VE MESİH İNANCINDA GÜNAH VE BAĞIŞ	İskender Cedid	56	4.—
--	----------------	----	-----

İNCİL'DE VE KURAN'DA ÇARMIH	İskender Cedid	44	4.—
--------------------------------	----------------	----	-----

İŞTE KURTULUŞUN HAZIR	Abdulmesih	32	4.—
--------------------------	------------	----	-----

C.) ALLAH'IN SÖZÜ DEĞİŞMEZ

TEVRAT VE İNCİL'İN DEĞİŞMEZLİĞİ	İskender Cedid	64	4.—
------------------------------------	----------------	----	-----

Bu listede bulunan kitapların tümü Arapça'dan çevrilmiştir. Yayınların İngilizce çevrisi de temin edilebilir. İstenilen yayının yanısıra dilinin de belirtilmesi rica olunur.

